

shnet til den gennemgaaende Trafik. Det forholder sig fuldkommen rigtigt, at naar man slipper for at gaae fra Fuldbro til Ny med Jernbanen, saa indvinder man derved en Besparelse af $1\frac{1}{4}$ Mill. eller, angivet i Tid, omtrent 12 Minutter. Denne Forkortelse for den gennemgaaende Trafik af 12 Minutter er altsaa ene og alene det, der skal bestemme Rigsdagen ved Valget mellem disse to Linier til at fravige det Hensyn, som jeg dog troer, der skyldes den tidligere Rigsdags Beslutning. Dette kan jeg paa ingen Maade finde billigt, og det staaer klart for mig, at naar det er det hele Udbytte af den Forandring, som der saaledes skulde foretages med Hensyn til den Sikkerhed, der ved Loven var givet de forskjellige Interesser i denne Egn, saa kan jeg for mit Bedkommende ikke være med at stemme for det, saa vil jeg stemme for Lovforslagets Forkastelse, idet jeg derved tilkjendegiver, at jeg stemmer for at beholde Jernveien fra Fuldbro til Ny Mølle. Jeg har allerede ved Sagens tidligere Behandling udtalt mig om, at jeg anseer begge disse Fuldbro-linier for overordentlig uheldige, fordi de have det tilfælles med alle saadanne, om jeg maa bruge det Udtryk, Mellemveie, at de aldrig tilfredsstille nogen af de Interesser, som ønskede sig tilfredsstillede ved Anlæg af Jernbaner.

Dette vilde derimod i høi Grad være Tilfældet med Hensyn til Regjeringens Linie, og jeg er af den Overbeviisning, at dersom man ikke vil forlade den givne Lov uden at give de Interesser, som der ved denne Lov var givet Sikkerhed for at skulle fyldestgøres, nogen virkelig Erstatning, saa er der intet Andet for, end at man maa følge Regjeringens Linie. Denne Linie har den Fordeel, at den giver det Andre af Landet en fuldstændigere og endog skyldigere Varetagelse af Interesserne end den bestaaende Lov; den har det Gode med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, at den vælger den korteste Vej; det er en Linie, der passer ind i det hele System og tilveiebringer en nærmere Forbindelse mellem Bjerne samt gaaer igjennem en befolklet Egn, kort sagt, tilfredsstiller de Hensyn, som det for Mange — ikke for mig — har været saa overordentlig vigtigt at see iagttagne. Jeg kan derfor ikke

sjönne rettere end, at naar man vil opgive dette lille Stykke Jernbane, hvorom der nu efter min Mening først og fremmest er Spørgsmaal, og man altsaa vil en Forandring af den bestaaende Lov, saa bør man gaae over til Regjeringens Linie. Det er et Penge-spørgsmaal, det er en forøget Udgift, og det er dette, som er i Veien for at gaae ind paa denne Linie; men dersom Regjeringens Forslag vedtages, saa vil jeg ikke stemme imod Loven.

Ansvar: Jeg skal paa dette Standpunkt af Sagen saavidt muligt søge at undgaae enhver Realitetsbehandling af den. Kun skal jeg, i Anledning af det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand fra Horsens (Vessen) bemærke, at det forekommer mig, at han i dette, ligesom tidligere, paa en ganske mærkelig Maade undervurderer Betydningen af den gennemgaaende Trafik paa den jydste Jernbane. Det er Noget, som vi maae stille os klart for, at det nordlige og nordvestlige Jyllands Kvægeexport er af meget væsentlig Betydning for hele den jydste Bane. Naar jeg skal forklare min egen Stilling ligeoverfor de foreliggende Vædringsforslag, saa forekommer det mig, at der for mig ikke kan være nogen Tvivl i den Henseende. Idet den ærede Indenrigsminister har opstillet sit Hovedforslag fra den forrige Behandling som det, der altsaa nu først vil blive afstemt over, forekommer det mig nødvendigt at stemme imod det og at tilraade dem, der forrige Gang stemte for Fuldbro-Banen, fordi de ansaae den for den heldigste og forbeelagtigste, ogsaa at stemme imod den ærede Ministers Forslag. Forslaget under Nr. 2, om en Sidebane fra et Punkt mellem Fuldbro og Stilling til Silkeborg, er det naturligt, efter hvad der blev udsiglet under anden Behandling, at jeg ikke kan stemme for, og Grunden dertil er den, at det overstiger, hvad der med Billighed kan forlanges, naar der tages Hensyn til Omfanget af de Interesser, som derved skulde fyldestgøres. Forslaget under Nr. 3 kunde man bedre stemme for, idet det kun giver Ministeren en Bemyndigelse, som man veed ikke for den nuværende Ministers Funktionstid vil faae Betydning. Men Ministerier ere jo dødelige, og gif det nuværende af, inden Loven var gennemført,